

Sectorplan 56 Afgewerkte olie

I Afbakening

Afgewerkte olie is smeer- en systeemolie die in het afvalstadium is geraakt. Deze olie komt met name vrij bij verbrandingsmotoren, transmissiesystemen, machines, turbines en hydraulische systemen. Dit sectorplan heeft betrekking op afgewerkte olie van de categorieën I en II.

Afgewerkte olie behoort tot categorie I, indien:

- 1°. de olie een minerale basis heeft; en
- 2°. het gehalte aan polychloorbifenylen kleiner is dan of gelijk is aan 0,5 mg/kg per congener 28, 52, 101, 118, 138, 153 of 180; en
- 3°. het gehalte aan organische halogeenverbindingen, berekend als chloor kleiner is dan of gelijk is aan 1000 mg/kg; en
- 4°. het vlampunt groter is dan of gelijk is aan 55 °C; en
- 5°. de olie na het gebruik waarvoor zij oorspronkelijk was bestemd, niet vermengd is met andere stoffen dan uitsluitend -al dan niet met water of sediment verontreinigde - lichte of zware stookolie, gasolie of dieselolie.

Afgewerkte olie behoort tot categorie II, indien:

- 1°. het gehalte aan polychloorbifenylen kleiner is dan of gelijk is aan 0,5 mg/kg per congener 28, 52, 101, 118, 138, 153 of 180; en
- 2°. het gehalte aan organische halogeenverbindingen, berekend als chloor, kleiner is dan of gelijk is aan 1000 mg/kg; en
- 3°. het vlampunt groter is dan of gelijk is aan 55 °C; en
- 4°. de olie na be-/verwerking als brandstof dan wel als component ter vervaardiging van een brandstof kan worden aangewend.

Onderstaand - niet limitatief bedoeld - overzicht bevat afvalstoffen die overeenkomsten vertonen met de afvalstoffen in dit sectorplan, maar niet vallen onder dit sectorplan.

Voor deze afvalstoffen

zie...

Afgedankte smeer- of systeemolie met een gehalte aan organische halogeenverbindingen van meer dan 1000 mg/kg, ≤5 volume-% sediment en ≤10 volume-% water (= afgewerkte olie categorie III)	Sectorplan 57: Halogeenhoudende afgewerkte olie
Afgedankte smeer- of systeemolie met een watergehalte van meer dan 10 volume-% of een sedimentgehalte van meer dan 5 volume-%	Sectorplan 58: Olie/water/slib mengsels en oliehoudende slibben
Brandstof- en olierestanten	Sectorplan 59: Vloeibare brandstof- en olierestanten
Boorspoeling op oliebasis	Sectorplan 60: Oliehoudende boorspoeling en boorgruis
Boor-, snij-, slijp- en walsolie en emulsies hiervan	Sectorplan 61: Boor-, snij-, slijp- en walsolie
Olie met een vlampunt lager dan 55 °C	Sectorplan 63: Overig oliehoudend afval
PCB-houdende olie, afgewerkte olie categorie IV	Sectorplan 64: PCB-houdende afvalstoffen
Rem- en koelvloeistof	Sectorplan 67: Halogeenarme oplosmiddelen en glycolen
Olie van plantaardige of dierlijke oorsprong	Beleidskader

II Minimumstandaard voor verwerking

Tot 1-1-2011 geldt:

- De minimumstandaard voor het be- en verwerken van afgewerkte olie categorie I en II is regenereren tot basisolie.

- Wanneer regeneratie vanwege technische redenen of ontwikkelingen in de markt economisch niet haalbaar is, mag categorie I en II olie worden opgewerkt tot gasolie of een gelijkwaardige brandstof. Hiervan is sprake indien de kosten van het be-/verwerken van afgewerkte olie tot basisolie meer bedragen dan 150% van de kosten van het be-/verwerken van afgewerkte olie tot gasolie. In deze kostenberekening dient tevens de opbrengst van de geproduceerde olie te worden meegenomen.
- In afwijking van de algemene uitgangspunten van het LAP worden geen bewerkingen vergund waarvan middels LCA technieken is aangetoond dat deze gelijkwaardig zijn aan het regenereren van olie.

Vanaf 1-1-2011 geldt:

- In het geval er daadwerkelijk een installatie voor het regenereren van afgewerkte olie categorie I en II in Nederland beschikbaar is en tevens is aangetoond dat de kosten/opbrengsten voor de ontdoeners zich redelijkerwijs verhouden tot andere vormen van nuttige toepassing
 - blijft de minimumstandaard het regenereren van categorieën I en II olie,
 - kan er, omdat in dat geval aangetoond is dat er geen technische of economische belemmeringen bestaan - uitgezonderd in geval extreme economische omstandigheden - in principe geen beroep meer worden gedaan op deze clausule in de Kaderrichtlijn,
 - wordt - toepassing gevend aan artikel 21 van de Kaderrichtlijn Afval - uitvoer van afgewerkte olie categorieën I en II ten behoeve van nuttige toepassingen anders dan regenereren niet toegestaan, en
 - worden - in afwijking van de algemene uitgangspunten van het LAP - geen bewerkingen vergund waarvan middels LCA technieken is aangetoond dat deze gelijkwaardig zijn aan het regenereren van olie.
- Indien er geen in werking zijnde installatie door het regenereren van afgewerkte olie categorieën I en II in Nederland beschikbaar is, wordt regenereren in Nederland niet langer nagestreefd en wordt de minimumstandaard nuttige toepassing met hoofdgebruik als brandstof.

In alle perioden geldt dat voorbereiden van categorie I en categorie II afgewerkte olie, zoals bezinken, afromen, centrifugeren en koud centrifugeren voor verwijdering van water en sediment wordt toegestaan.

III In- en uitvoer

Voor de overbrenging van afgewerkte olie moet het PCB-gehalte per congenereer 28, 52, 101, 118, 138, 153 en 180 worden opgegeven. Het toetsingskader, de bezwaargronden en de bijbehorende procedures voor in- en uitvoer zijn opgenomen in hoofdstuk ['Toetsingskader in- en uitvoer'](#) van het beleidskader. De uitwerking voor afgewerkte olie is:

(Voorlopige) verwijdering

Uitvoer voor storten is op grond van nationale zelfverzorging in beginsel niet toegestaan.

Uitvoer voor andere vormen van (voorlopige) verwijdering dan storten is in beginsel niet toegestaan, omdat nuttige toepassing mogelijk is.

Invoer voor verwijdering is in beginsel niet toegestaan, omdat:

- storten niet is toegestaan op grond van nationale wettelijke bepalingen en/of omdat de overbrenging voor storten niet is toegestaan op grond van nationale zelfverzorging; en
- verbranden niet in overeenstemming is met de Nederlandse minimumstandaard.

Invoer voor voorlopige verwijdering is in beginsel niet toegestaan, omdat:

- voorlopige verwijdering een te storten of te verbranden restfractie oplevert, en
- het storten van de restfractie niet is toegestaan op grond van nationale wettelijke bepalingen en/of omdat de overbrenging voor storten niet is toegestaan op grond van nationale zelfverzorging en het verbranden van de restfractie niet is toegestaan omdat dit niet in overeenstemming is met de Nederlandse minimumstandaard.

(Voorlopige) nuttige toepassing

Uitvoer voor (voorlopige) nuttige toepassing is in beginsel toegestaan, tenzij uiteindelijk zoveel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort dat de mate van nuttige toepassing de overbrenging niet rechtvaardigt. Voor afgewerkte olie geldt dat iedere mate van storten in beginsel te hoog is om de overbrenging te rechtvaardigen omdat nuttige toepassing mogelijk is.

Indien de minimumstandaard per 1-1- 2011 wordt vastgesteld op regenereren wordt op grond van artikel 21 van de Kaderrichtlijn uitvoer van afgewerkte olie van de categorieën I en II anders dan voor regenereren niet toegestaan.

Invoer voor (voorlopige) nuttige toepassing is in beginsel toegestaan wanneer de beoogde verwerking in overeenstemming is met de Nederlandse minimumstandaard.

IV Achtergrond afbakening en omvang van de stroom

Algemene aspecten

De definities van afgewerkte olie categorie I en II zijn vastgelegd in het Besluit inzamelen afvalstoffen.

In afgewerkte olie categorie I en II kunnen naast olie ook water en sediment voorkomen. Voor het water- en sedimentgehalte zijn wettelijk geen eisen vastgelegd. Voor de afbakening van de diverse sectorplannen in het LAP wordt aangehouden dat een afvalstof niet meer wordt beschouwd als afgewerkte olie, maar als een mengsel van olie, water en slib indien de sedimentfase meer dan 5 volume-% bedraagt of de waterfase meer dan 10 volume-%. Genoemde percentages zijn gebaseerd op de rapporten '[BBT voor de sector verwerking van afgewerkte olie](#)' en '[De verwerking verantwoord](#)'.

Een schematische weergave van de afbakening van diverse olie- en/of watergerelateerde afvalstoffen vindt u [hier](#).

Omvang afvalstof

De totale productie aan afgewerkte olie in Nederland is niet goed bekend omdat in de monitoring het onderscheid tussen afgewerkte olie en halogeenhoudende afgewerkte olie (sectorplan 57) niet goed te maken is. De gezamenlijke productie van afval dat valt onder de sectorplannen 56 'Afgewerkte olie' en 57 'halogeenhoudende afgewerkte olie' bedraagt ongeveer 67 kton (situatie 2006).

Euralcodes

Voor de feitelijke afbakening is paragraaf I van het sectorplan bepalend. De in onderstaand overzicht genoemde Euralcodes kunnen betrekking hebben op afval dat valt onder de reikwijdte van dit sectorplan. Deze opsomming is indicatief. Wanneer aard en/of herkomst van een afvalstof in overeenstemming zijn met paragraaf I van het sectorplan, is niet van belang of de voor de afvalstof gehanteerde Euralcode al dan niet in dit sectorplan of in andere sectorplannen wordt genoemd.

Indicatief overzicht van Euralcodes

120110; 130109; 130110; 130111; 130112; 130113; 130204; 130205; 130206; 130207; 130208; 130306; 130307; 130308; 130309; 130310; 200126

Een meer uitgebreide toelichting op de relatie tussen Euralcodes en de verschillende onderdelen van het LAP vindt u [hier](#). In de [Regeling integrale tekst Afvalstoffenlijst](#) treft u niet alleen de totale lijst met Euralcodes aan, maar tevens de manier waarop in concrete gevallen de van toepassing zijnde Euralcode moet worden bepaald. In artikel 4 van de [Regeling Europese afvalstoffenlijst](#) is uitgewerkt hoe moet worden omgegaan met zogenaamde complementaire categorieën, waarbij afhankelijk van de situatie soms een code moet worden gekozen voor gevaarlijk afval en in andere gevallen een code voor niet-gevaarlijk afval. Beide regelingen zijn nog eens verder uitgewerkt en toegelicht in de door VROM uitgegeven [Handreiking Eural](#).

Monitoring

De monitoring van afgewerkte olie vindt jaarlijks plaats op basis van de meldingen aan het Landelijk Meldpunt Afvalstoffen. SenterNovem Uitvoering Afvalbeheer rapporteert jaarlijks over de [monitoring en de resultaten](#).

V Overwegingen bij de minimumstandaard

BREF

Bij het vaststellen van de minimumstandaard voor afgewerkte olie zijn de in het kader van de [IPPC-richtlijn](#) opgestelde 'BBT-referentiedocumenten (BREFs)' betrokken. Deze documenten zijn in de [Regeling aanwijzing BBT-documenten](#) aangewezen als documenten waarmee rekening gehouden moet worden bij het bepalen van de BBT.

In de BREF Afvalbewerking (onder 95 tot en met 104 van hoofdstuk 5) zijn als BBT aangemerkte bepalingen opgenomen voor de raffinage van in het afvalstadium geraakte olie (dus niet alleen afgewerkte olie). Deze bepalingen gaan over de procestechnische en organisatorische uitvoering van de behandeling van de afvalstoffen en/of over de toelaatbare emissieniveaus. Zij zijn relevant

bij vergunningverlening voor de be-/verwerking van afgewerkte olie, maar niet bepalend voor de toelaatbaarheid van bepaalde methoden van verwerking zoals deze in de minimumstandaard wordt vastgelegd. De minimumstandaard is daarmee in overeenstemming met de IPPC-richtlijn en daarop gebaseerde BREF's.

Hoogwaardigheid van verwerking

De minimumstandaard voor afgewerkte olie sluit aan bij het streven naar het sluiten van kringlopen en het nuttig toepassen van afvalstoffen op een zo hoogwaardig mogelijke wijze en met zo min mogelijk verlies aan kwaliteit. Verwerking van afgewerkte olie volgens de minimumstandaard vermindert het gebruik van primaire grondstoffen, zonder dat be-/verwerkingen van de reststoffen nodig zijn die grote negatieve gevolgen voor het milieu hebben. De minimumstandaard is daarom milieuhygiënisch gezien gewenst.

Uit een impact assesement uitgevoerd door de Europese commissie in het kader van de herziening van de Kaderrichtlijn Afval is overigens gebleken dat er geen evidente milieuvoordelen bestaan tussen het regenereren van afgewerkte olie ten opzichte van het verbranden van olie. Dit heeft ertoe geleid dat in de nieuwe Kaderrichtlijn Afval niet meer expliciet wordt voorgeschreven dat afgewerkt olie moet worden geregenereerd. Daar tegenover staat dat dezelfde kaderrichtlijn het lidstaten expliciet toestaat om op nationale schaal toch regeneratie te blijven nastreven.

Relatie tot de praktijk in Nederland

Het regenereren van afgewerkte olie en het verwerken tot basisolie is lastig te realiseren. Het vergt een schaalgrootte en investeringen die, gelet op de hoeveelheid vrijkomende olie in Nederland, vrij moeilijk zijn te realiseren. Daarnaast kan afgewerkte olie worden geëxporteerd naar het buitenland voor nuttige toepassing.

In Nederland is toch opnieuw een initiatief genomen voor het realiseren van een installatie voor de regeneratie, door vacuümdestillatie, van afgewerkte olie categorie I en II tot een basisolie. Naar verwachting wordt deze installatie vergund medio 2009. Of de vergunninghouder uiteindelijk daadwerkelijk categorie II olie gaat opwerken tot een basismeerolie is nu nog niet duidelijk. Ten behoeve van het bevoegd gezag kan de vergunninghouder aantonen dat regeneratie van afgewerkte olie categorie II economisch of technisch niet rendabel is.

Relatie minimumstandaard en gebruikelijke verwerking in het buitenland

Het niveau van verwerking dat in de minimumstandaard is vastgelegd is direct gebaseerd op Europese regelgeving.

Kosteneffectiviteit

Verwerken van afgewerkte olie volgens de minimumstandaard is algemeen aanvaard als haalbaar en kosteneffectief.

Relatie tot de minimumstandaard in LAP1

De minimumstandaard in LAP1 was gericht op het realiseren van een be- en verwerking van afgewerkte olie categorie I als vereist op basis van de Richtlijn afgewerkte olie. Beleidsmatig is er in LAP1 voor gekozen ook voor niet minerale olie (categorie II) olie te streven naar regeneratie tenzij economisch en technisch niet mogelijk. Regeneratie wordt economisch of technisch niet haalbaar geacht, indien sprake is van overmatig hoge kosten. De kosten dienen redelijk te zijn ten opzichte van het resultaat en haalbaar voor de bedrijven. In dit geval wordt geacht sprake te zijn van overmatig hoge kosten indien het be-/verwerken van afgewerkte olie categorie I of II tot basisolie meer bedraagt dan 150% van de kosten van het be-/verwerken van afgewerkte olie tot gasolie. Hierbij wordt uitgegaan van de kosten van be-/verwerking in Nederland.

Met het in werking treden van de [Kaderrichtlijn afvalstoffen](#) wordt de Richtlijn afgewerkte olie per 12 december 2010 ingetrokken. Afgewerkte olie is in deze richtlijn gedefinieerd als 'alle soorten minerale of synthetische smeerolie of industriële olie die ongeschikt is geworden voor het gebruik waarvoor zij oorspronkelijk bestemd was, zoals gebruikte olie van verbrandingsmotoren en versnellingsbakken, alsmede smeerolie, olie voor turbines en hydraulische oliën.' In de kaderrichtlijn wordt niet meer expliciet voorgeschreven dat afgewerkte olie moet worden geregenereerd. De reden hiervoor is dat uit een onderzoek op basis van de levenscyclusbenadering is gebleken dat regeneratie van afgewerkte olie geen duidelijke milieuvoordelen heeft ten opzichte van het gebruik ervan als brandstof. Artikel 21, derde lid, van de kaderrichtlijn biedt lidstaten expliciet de mogelijkheid om op nationale schaal regeneratie van afgewerkte olie te blijven nastreven indien dit technisch haalbaar is.

Aangezien de afgelopen jaren het beleid nadrukkelijk gericht is geweest op het regenereren en er een regeneratie-installatie in aanbouw is en naar verwachting medio 2009 operationeel zal zijn, zal het beleid uit LAP 1 worden voortgezet met daar aan gekoppeld de voorwaarde dat deze installatie op 1-1-2011 ook daadwerkelijk gerealiseerd is tegen redelijke kosten (of opbrengsten) voor de ontdoener. Op deze datum zal de nieuwe Kaderrichtlijn geïmplementeerd zijn in de nationale regelgeving. Als op dat moment er geen operationele installatie in werking is, is er geen milieuhygiënische noodzaak meer om vast te houden aan het regenereren.

De wijze waarop de verwerking volgens de minimumstandaard moet worden uitgevoerd en de maximale milieu-effecten die daarbij mogen optreden, zijn onder andere vastgelegd in het Besluit organisch-halogeengehalte brandstoffen en de NeR. Dit is een extra waarborg dat verwerking volgens de minimumstandaard milieuhygiënisch verantwoord is.

De minimumstandaard i.r.t. zeer schadelijke stoffen

Bij vaststelling van de minimumstandaarden in het LAP is het milieu één van de meegewogen aspecten (zie ook het hoofdstuk '[Minimumstandaard](#)' van het beleidskader). Hierbij is in het algemeen een gemiddelde of gebruikelijke samenstelling van de afvalstof als uitgangspunt gehanteerd. In een aantal gevallen is in de formulering van de minimumstandaard al expliciet rekening gehouden met het mogelijk voorkomen van schadelijke componenten. Het is echter niet ondenkbaar dat ook in andere gevallen specifieke verontreinigingen in partijen afval voorkomen.

In het hoofdstuk '[Mengen](#)' van het beleidskader is aangegeven dat stoffen die zodanig gevaarlijk zijn dat ze onder geen beding in de stoffenkringloop mogen blijven circuleren moet worden voorkomen. Concreet gaat het om

- persistente organische verontreinigende stoffen (POP's) uit het Verdrag van Stockholm, geïmplementeerd met [EU-Verordening EG/850/2004](#).
- stoffen waarvan in het kader [Verordening \(EG\) nr. 1907/2006 \(REACH\)](#) is bepaald dat zij voldoen aan de criteria voor stoffen van zeer ernstige zorg, op grond waarvan ze kandidaat zijn voor een totale uitfasering (autorisatie).

Omdat deze zeer schadelijke stoffen niet terug in de kringloop mogen worden gebracht, mogen - op basis van genoemde regelgeving - geen handelingen worden verricht die kunnen leiden tot diffuse verspreiding van deze milieugevaarlijke stoffen. Dit kan betekenen dat verwerkingsvormen die voldoen aan de minimumstandaard in bepaalde gevallen alsnog niet kunnen worden toegestaan. Ook mogen partijen afval waarin deze milieugevaarlijke stoffen voorkomen niet worden gemengd met andere partijen afval, met andere afvalstoffen of met niet-afvalstoffen wanneer dit kan leiden tot diffuse verspreiding van betreffende stoffen.

Omdat de betreffende stoffen in veel soorten afval kunnen voorkomen en de geformuleerde minimumstandaarden in het algemeen zijn gebaseerd op een gemiddelde of gebruikelijke samenstelling, moet per situatie worden beoordeeld of (incidentele) aanwezigheid van deze stoffen te verwachten is. Bij het verlenen van vergunningen voor afvalverwerking wordt daarom van geval tot geval afgewogen of opnemen van specifieke vergunningvoorschriften noodzakelijk is.

VI Beleid en regelgeving

Be- en verwerken van afgewerkte olie categorie I en II

Fysisch en chemische be- en verwerking van afgewerkte olie kan plaatsvinden door (warm) bezinken, filtreren, decanteren en (warm of koud) centrifugeren. Hiermee worden vrijwel alleen de water- en sedimentgehalten gereduceerd. Andere verontreinigingen, oxidatieproducten en additieven zoals zwavel- en chloorverbindingen, organische verontreinigingen en metalen worden hiermee niet afgescheiden.

Het voorbereiden van categorie I en II afgewerkte olie, zoals centrifugeren (koud) voor verwijdering van water en sediment wordt voornamelijk toegestaan. Centrifugeren kan noodzakelijk zijn om te voldoen aan de productspecificaties die buitenlandse afnemers stellen. In het verleden is bij een vergunningprocedure aangetoond dat warm centrifugeren, met name door het energieverbruik, een laagwaardiger alternatief is dan de centrale ontwatering. De overige vormen van voorbereiding zijn toegestaan. Indien in Nederland een installatie is gerealiseerd die voldoet aan de minimumstandaard, wordt het toestaan van het centrifugeren of van andere verwerkingsmethoden nader bezien.

Op grond van de minimumstandaard mag afgewerkte olie worden bewerkt tot gasolie of een gelijkwaardige brandstof wanneer regeneratie in Nederland vanwege technische redenen of ontwikkelingen in de markt economisch niet haalbaar is.

Afgewerkte olie kan tevens worden ingezet in hoogovens. Bij de productie van ijzer is een reductiemiddel, zoals cokes, nodig om het ijzererts om te zetten. Afgewerkte olie kan worden als vervangend reductiemiddel. Omdat hierbij geen sprake is van opwerking tot basisolie wordt dit niet toegestaan.

De minimumstandaard is van toepassing op zowel afgewerkte olie categorie I en II afkomstig van land als afgewerkte olie categorie I en II afkomstig uit de scheepvaart.

Het verbranden van afgewerkte olie categorie I en II is niet toegestaan, omdat dit laagwaardiger is dan de minimumstandaard. Dat betekent dat ook bij ontdoeners, zoals garagebedrijven, geen afgewerkte olie categorie I en II mag worden verbrand.

EU-regelgeving

Richtlijn afgewerkte olie

De [Richtlijn afgewerkte olie](#) stelt voorschriften aan de inzameling, nuttige toepassing en verwijdering van afgewerkte olie op minerale basis. Met afgewerkte olie worden alle soorten smeer- en systeemolie op minerale basis bedoeld die ongeschikt zijn voor het gebruik waarvoor zij oorspronkelijk waren bestemd. Het gaat dan vooral om afgewerkte olie van verbrandingsmotoren en transmissiesystemen, maar ook om afgewerkte olie van machines, turbines en hydraulische systemen. Afgewerkte olie is een afvalstof die bij onjuist afvalbeheer gevaren voor bodem, water en lucht oplevert. De inzameling en onschadelijk afvalbeheer dienen daarom gewaarborgd te worden.

Op grond van artikel 3 van de richtlijn moeten lidstaten, wanneer dat technisch, economisch en organisatorisch mogelijk is, maatregelen treffen om voorrang te geven aan de behandeling van afgewerkte olie categorie I door regeneratie. Met regeneratie wordt bedoeld zuivering van afgewerkte olie, met name door afscheiding van verontreinigingen, oxidatieproducten en additieven, tot basisolie. Wanneer regeneratie niet mogelijk is, moet afgewerkte olie categorie I worden verbrand op een uit milieuoogpunt verantwoorde wijze. Afgewerkte olie categorie I mag op grond van de richtlijn niet vermengd worden met PCB's of PCT's. Nederland heeft invulling gegeven aan de richtlijn door een inzamelsysteem voor afgewerkte olie op te zetten.

De Europese Richtlijn afgewerkte olie zal opgaan in de nieuwe Kaderrichtlijn. In deze Kaderrichtlijn wordt niet meer expliciet voorgeschreven dat afgewerkte olie moet worden geregenereerd en tevens blijkt uit de impact assesement dat er geen relevant verschil is tussen het meeverbranden van afgewerkte olie en het regenereren ervan. De nieuwe Kaderrichtlijn biedt lidstaten overigens expliciet de mogelijkheid om op nationale schaal toch regeneratie te blijven nastreven.

Nationale regelgeving en beleid

Besluit inzamelen afvalstoffen

De Richtlijn afgewerkte olie is in de Nederlandse wetgeving ondermeer uitgewerkt via het [Besluit inzamelen afvalstoffen](#) en de [Regeling inzamelaars, vervoerders, handelaars en bemiddelaars van afvalstoffen](#). Op grond van het Besluit inzamelen afvalstoffen mag afgewerkte olie categorie I en II afkomstig van land of van vaartuigen alleen worden ingezameld door een houder van een inzamelvergunning. Afgewerkte olie is in dit besluit gedefinieerd als smeer- of systeemolie die in de bijlage bij beschikking nr. 2000/532/EG wordt aangeduid met de afvalstoffencodes 130101 tot en met 130113, 130204 tot en met 130208 en 130301 tot en met 130310, op minerale of synthetische basis, die door vermenging met andere stoffen of op andere wijze onbruikbaar is geworden voor het doel waarvoor zij oorspronkelijk was bestemd.

Zoals aangegeven in hoofdstuk '[Inzamelen, vervoeren, handelen en bemiddelen](#)' van het beleidskader blijft het instrument inzamelvergunningen bestaan. Wel is met ingang van het inwerking treden van het LAP de limitering van het aantal vergunninghouders vervallen en kan in beginsel een ieder die bereid is aan de daarbij horende verplichtingen te voldoen in aanmerking komen voor een inzamelvergunning. Daarnaast is ook de systematiek van plichtgebieden

geschrapd. Een derde wijziging is dat inzamelvergunningen voortaan voor onbepaalde tijd worden verleend.

Als afgewerkte olie vrijkomt bij onderhoudswerkzaamheden, dan moet afvoer naar een vergunde inrichting voor afgewerkte olie plaatsvinden. Dit transport kan worden uitgevoerd door een inzamelvergunninghouder voor afgewerkte olie, maar ook door het onderhoudsbedrijf dat dan als transporteur optreedt. In beide gevallen moet wel worden voldaan aan de wet- en regelgeving zoals registratie- en meldverplichtingen en de in de Wet milieubeheer opgenomen verboden om zonder vergunning afvalstoffen buiten een inrichting te bewaren of te bewerken c.q. mengen.

Op eigen verantwoordelijkheid inzamelen op basis van de vergunning van een derde is niet toegestaan. Het is in strijd met het rechtspersoonsgebonden karakter van inzamelvergunningen. Dit wil overigens niet zeggen dat een vergunninghouder geen derde mag inhuren als transporteur of het materieel van een derde mag inhuren voor het uitvoeren van zijn inzamelactiviteiten. Met het oog op controleerbaarheid en handhaafbaarheid kunnen in de inzamelvergunning wel voorwaarden worden gesteld aan de inzet van inzamelmiddelen of personeel van derden. In het geval een derde toch zelfstandig wil gaan inzamelen in plaats van werken in opdracht van een vergunninghouder kan, omdat vanaf de inwerkingtreding van dit LAP het aantal inzamelvergunningen niet meer wordt beperkt, deze derde wel in aanmerking komen voor een eigen inzamelvergunning.

Besluit organisch-halogeengehalte brandstoffen

Op 1 maart 1999 is het [Besluit organisch-halogeengehalte brandstoffen](#) gewijzigd. Met de wijziging wordt beoogd de emissie van dioxinen te beperken. In het besluit is bepaald dat vloeibare brandstoffen of stoffen die worden aangewend voor de vervaardiging van brandstoffen niet meer dan 50 mg/kg aan organische halogeenvormingen mogen bevatten. Door de wijziging van het besluit is het tot dan toe gehanteerde bewerkingsproces van olie (te weten bezinken en afschenken van de olielaag en vervolgens het filtreren en centrifugeren) niet meer toereikend om aan de eisen voor brandstoffen te voldoen.

Regeling bepalingmethoden organisch-halogeengehalte van brandstoffen

Het gehalte aan organische halogeenvormingen in brandstoffen of grondstoffen voor brandstoffen wordt gemeten volgens de in bijlage B bij de [Regeling bepalingmethoden organisch-halogeengehalte van brandstoffen](#) aangegeven methode. Ook de bemonsteringsmethode is in deze regeling vastgelegd.

Regeling scheiden en gescheiden houden van gevaarlijke afvalstoffen

De [Regeling scheiden en gescheiden houden van gevaarlijke afvalstoffen](#) beoogt een zo hoogwaardig mogelijke verwerking van afvalstoffen te stimuleren door verschillende categorieën van gevaarlijke afvalstoffen te scheiden en gescheiden te houden. Afgewerkte olie categorie I en II vallen onder categorie 6 van de regeling en moeten gescheiden worden gehouden van andere (gevaarlijke) afvalstoffen. Verzoeken op basis van de regeling om afgewerkte olie categorie I en II te mogen mengen met andere afvalstoffen worden alleen gehonoreerd wanneer dit de verwerking volgens de minimumstandaard van om afgewerkte olie categorie I en II als van de afvalstof waarmee wordt gemengd niet frustreert. Hiertoe worden zonnodig voorwaarden aan de toestemming verbonden.

Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen

In het [Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen](#) is bepaald dat het storten van vloeibare afvalstoffen niet is toegestaan (categorie 33). Afgewerkte olie categorie I en II is daaronder begrepen.

Opslaan van afgewerkte olie categorie I en II

In het eerste LAP werd het verlenen van vergunningen voor het uitsluitend opslaan van afgewerkte olie categorie I en II (bewaren als zelfstandige activiteit) beperkt tot houders van een inzamelvergunning, gemeentelijke depots en bedrijven die in opdracht van gemeenten een innamevoorziening voor afgewerkte olie categorie I of II realiseren. Deze beperking hing samen met het bestaan van de systematiek van inzamelvergunningen en beoogde uitholling van de rol van houders van inzamelvergunningen te voorkomen. Nu eenieder in beginsel in aanmerking kan komen voor een inzamelvergunning en is het ook niet langer zinvol het aantal bewaarvergunningen te beperken. Wm-vergunningen voor het uitsluitend opslaan (bewaren als zelfstandige activiteit) van afgewerkte olie categorie I en II worden verleend aan ieder die daarvoor in aanmerking wenst te komen en bereid is aan de daarbij horende verplichtingen te voldoen

VII Achtergronden bij in- en uitvoer

In paragraaf III is opgenomen dat uitvoer van afgewerkte olie van de categorieën I en II anders dan voor regenereren niet wordt toegestaan indien de minimumstandaard per 1-1- 2011 wordt vastgesteld op regenereren. Dit is gebaseerd op artikel 21 van de [Kaderrichtlijn](#) omdat [Verordening \(EG\) 1013/2006](#) - behoudens bijzondere gevallen zoals een groot verschil in de mate van nuttige toepassing of een groot verschil in milieu-effecten - niet direct de mogelijkheid biedt om bij het beoordelen van kennisgevingen voor de uitvoer van afvalstoffen onderscheid te maken tussen verschillende vormen van nuttige toepassing. Opname van dit artikel in de kaderrichtlijn is mede gebaseerd op de eerdergenoemde milieuvergelijking (zie paragraaf V van dit sectorplan) die de Commissie heeft laten uitvoeren. Met opname van dit artikel beoogt de Commissie lidstaten in staat te stellen uitvoer tegenhouden wanneer daarmee een nationaal beleidsdoel gericht op regeneratie wordt ondergraven. Gelet op deze achtergrond zal Nederland op basis van dit artikel bezwaar maken tegen alle vormen van uitvoer anders dan uitvoer ten behoeve van regeneratie, tenzij er alsnog van wordt afgezien om op nationale schaal regeneratie na te streven.

Indeling op basis van Oranje lijst van afvalstoffen

Hieronder is een indicatief overzicht gegeven van codes van de Oranje lijst van afvalstoffen (bijlage IV van [Verordening \(EG\) 1013/2006](#)) die voor afvalstoffen van dit sectorplan aan de orde kunnen zijn. De codes zijn ontleend uit de bijlagen van het [Verdrag van Bazel](#) en het [OESO-besluit](#). Voor overbrenging van die afvalstoffen moet altijd de procedure van voorafgaande schriftelijke kennisgeving en toestemming worden gevolgd. De procedure is beschreven in hoofdstuk '[Toetsingskader in- en uitvoer](#)' van het beleidskader.

Indicatief overzicht van codes op basis van de Oranje lijst

Codes op basis van bijlage VIII van het Verdrag van Bazel	A3020
---	-------

Indeling op basis van bijlage I van het Verdrag van Bazel (Y-code)

Op basis van het [Verdrag van Bazel](#) zijn gevaarlijke afvalstoffen in te delen in categorieën van Y-codes. Lidstaten van de Gemeenschap dienen aan de hand van onder meer de Y-codes aan de Europese Commissie te rapporteren hoeveel en welke gevaarlijke afvalstoffen zijn overgebracht. Hieronder is een indicatief overzicht gegeven van Y-codes van bijlage I van het Verdrag van Bazel die op de afvalstoffen van toepassing kunnen zijn.

Indicatief overzicht van Y-codes op basis van bijlage I van het Verdrag van Bazel

Codes op basis van bijlage I van het Verdrag van Bazel	Y08, Y09
--	----------

Vermeld de code van de Oranje lijst en de Y-code altijd bij kennisgevingen

VIII Verdere informatie

- Meer informatie is te vinden op de site van de [Europese Commissie](#) of [het Vlaams Kenniscentrum voor Beste Beschikbare Technieken \(Vito\)](#) in opdracht van het Vlaams Gewest.
- [Best bestaande technieken \(BBT\) voor de sector verwerking van afgewerkte olie](#), A. Jacobs, P. Verkiest en R. Dijkmans, VITO oktober 1999.